

T. Ágoston László

A plüssgarnitúra

Bohózat két részben

Történik: *Az ezredforduló éveiben, a huszadik század végén Budapesten egy egyszoba-konyhás lakásban, majd Alsópusztán egy tanyaudvaron.*

Szereplők:

LAJOS – negyven év körüli, kopaszodó középiskolai tanár. Elvált ember, egyedül él a professzorékkal szomszédos lakásban. Érzékeny, romantikus lélek. Gyengéje a szeretője, Genovéva. A könnyű pénzhez jutás reményében Tóni barátja unszolására eladja a lakását, bútorait, s leköltözik Tónival és Genovéval Alsópusztára birkákat tenyészteni. A pusztán bajuszt növeszt, subában jár.

TÓNI – negyven év körüli, elvált vegyész mérnök. A nagy haszon reményében Birkatenyésztő Kft.-t alapít Lajos barátja pénzén. Agilis szervező, mindenből pénzt szeretne csinálni. A pusztán ő is bajuszt növeszt, s a ruhakölcsönzőből bérelt subában, csizmában jár.

GENOVÉVA – jól ápolt, csinos, a szépségére hiú, 35-40 év körüli professzorné. Szabados erkölcsű szépasszony. Érdekházasságát Lajos, olykor Tóni barátságával kompenzálja. Szeszélyes, de roppant céltudatos asszony. Csak a saját érdekei vezérlik cselekedeteit. Ha az érdekei úgy kívánják, bárkivel szívesen kokettál. Jó szervező egyéniség.

PROFESSZOR – hatvanon felüli, ősz hajjú, jovialis férfi. Elsősorban a munkájának él. Tudja, hogy megcsalja a felesége, de szemet huny a dolog fölött. Unja Genovéva szeszélyeit, szívesen megszabadulna tőle egy kis időre. Maga se veti meg a kalandot, de lusta tenni érte. A személyes kapcsolatait is latba veti, hogy a vállalkozás ürügyén eltávolítsa feleségét a lakásból, s kettesben maradhasson fiatal titkárnőjével.

BECSÜS – középkorú, minden hájjal megkent, kistílű üzletember. Szereti a szépasszonyokat, így Genovéva is könnyen leveheti a lábáról.

JÓZSI BÁCSI – hatvan év körüli alsópusztai parasztember. Afféle vén kecske, aki még szívesen megnyálná a sót. Az unokája tréningruhájában tetszeleg Genovéva előtt, s igyekszik hasznot húzni a pestiek hozzá nem értéséből. Amint meglátja Macát, a professzor titkárnőjét, azonnal átpártol hozzá.

POLGÁRMESTER – kissé beképzelt, középkorú, vidéki férfi, afféle falusi politikus, a helyi hatalom képviselője. Nőbolond. Öltözete ennek megfelelően vidékiesen választékos. Körszakállt visel.

MACA – a húszas évei elején járó, csinos titkárnő. A professzort a pénzéért, társadalmi rangjáért kiszolgálja, de könnyen le is mond róla, ha az érdekei úgy kívánják. Kokott-típus. Ruhája kihívóan rövid, ingerlő. Szívesen mutogatja a bájait. Pipiskedő, kérkedik a fiatalságával.

RAKODÓMUNKÁSOK – tagbaszakadt, kezeslábast hordó fiatalemberek, a vállukon gurtival.

I. RÉSZ

Helyszín: szerényen bútorozott szoba. Heverő, állólámpa, dohányzóasztal két fotellal, hatalmas könyvszekrény, íróasztal asztali lámpával, a falon képek.

I. kép

Amikor fölmege a függöny, Lajos egyedül van a szobában. Az íróasztalnál ül, dolgozatokat javít, közben türelmetlenül dübnyög magában.

LAJOS *(dübnyögve)* Még egy ilyen sületlenség, Horváth, és biz' Isten abbahagyom az egészet! *(Fölkiált.)* Micsoda? Nahát, ez már a hülyeség netovábbja! „Petőfit interkozmonális barátság fűzte Ady Endréhez és József Attilához...” Hát, édes fiam, ez interkontinentális elégtelen. Akkora fa, mint egy mamutfenyő. *(Ingerülten föláll, fel-alá járkál a szobában.)* Horváth... már megint ez a Horváth... A legutóbbi szülői értekezlet után odajött hozzám az anyja, és ahelyett, hogy megígérte volna, a jövőben többet foglalkozik a fiacskájával, vagy beszél a fejével, vagy mit tudom én, egyszerűen a tudomra adta, hogy a sógora a minisztériumban dolgozik, oktatási vonalon. Meg valami pártban mit tudom én, micsoda. No, szóval tőle tudja, hogy újabb leépítések várhatók a tanári karban... A kölykök meg azt pusmogták a szünetekben, hogy majd a Horváth bácsikája kirúgat az iskolából. Márminthogy engem. Nos, hölgyeim és uraim, felvetődik a kérdés, meg lehet-e buktatni egy ilyen Horváthot ma Magyarországon? De meg ám, csak úgy füstöl! Feltéve ha a tanárnak is van egy megfelelő nagybácsikája a minisz-

tériumban vagy a parlamentben. Nos, itt a következő bökkenő, hogy nekem most éppen nincs. No de úgy kell nekem. Senki se kényszerített arra, hogy középiskolai tanár legyek. Lehettem volna például újságárus a pályaudvaron... Vagy zöldség-gyümölcs kereskedő, né tán benzinimportőr, olajszőkítő, és akkor most a pénzemet számolgatnám naphosszat, nem azt, hány nap van még harmadikáig...

(Erőszakosan felberreg az ajtócsengető.)

LAJOS Ha ez megint a Horváth anyuka, hát én úgy kidobom... vagy talán nem is dobom ki. Végtere is nagyon csinos, jól ápolt úrihölgy. Az egyetlen fiáért mindenre képes. De hogy én mire leszek még képes... Jövök már, jövök... *(El.)*

TÓNI *(összehajtogatott újsággal a kezében körberohan a szobában, közben kiabál)* Heuréka! Heuréka! Drága barátom, Heuréka! *(Lajos nyakába borul.)* Olyan rohadt magasan laksz, öregem... A lelkem kiszakad, mire föballagok hozzád. Hadd roskadjak le! Heuréka! Érted?

LAJOS Nem. Egyelőre semmit se értek, de az már majdnem biztos, hogy nem a Horváth anyuka jött.

TÓNI Kicsoda? Eh, teljesen mindegy... Hol az a francos fotel? *(Belevágja magát a fotelba.)* Aú... ú...

LAJOS Látod, hányszor mondtam, hogy ne szeleskedj! Tudod, hogy törött a rugója. Várj, majd kiszabádtalak! *(Tóni körül fontoskodik.)* Ne ugrándozz, mert akkor nem megy!...

TÓNI Igyekezz, mert úgy beleállt a...

LAJOS *(a rugóval bibelődik)* Na tessék... Nézd meg, milyen szépen kiszabta a nadrágodat.

TÓNI *(megkönnyebbülten átül a másik fotelba)* Ne is gondoldj rá, Lajoskám! Egy nadrág ide vagy oda... *(Felszisszen.)* Csak a benne lévő ne bökte volna meg annyira! Van elsősegélycsomagod?

LAJOS Itthon nincs, de ha akarod...

TÓNI Nem akarom. Ide figyelj! Nem jut tőled szóhoz az ember. Gazdagok leszünk, Lajoskám! Érted? Gazdagabbak, mint Rotschildék, mint az arab olajsejkek, sőt gazdagabbak, mint a sarkí zöldséges! Heuréka!

LAJOS Várj, segítek fölállni!... Tudhatnád, hogy kiáll az a vacak rugó, mégis belevetted magad...

TÓNI Miért akarsz te engem fölállítani?

LAJOS Ha nem akarod, nem kell, csak arra gondoltam, hogy...

TÓNI Te csak arra gondoldj, hogy hamarosan gazdagok leszünk, öregem! Heuréka! Nincs több dolgozatjavítás, nincs több szülői értekezlet. Dobd ki a francba ezt a rozoga fotelt! Majd veszünk helyette hozzád illő plüssgarnitúrát.

LAJOS Mi az, hogy nincs több dolgozatjavítás meg szülői értekezlet? Találtál valami jól fizető külföldi munkát?

TÓNI Pontosan úgy értsd, ahogy mondom! Felejtsd el az egész eddigi életedet! Milliomosok leszünk, Lajos! Érted? Milliomosok.

LAJOS Á, értem már, valami új pilótajáték. Utálok a rendőrségre járni, még tanúként is. Ugye...

TÓNI Nem! Még mindig nem érted, miről van szó? Hányszor mondtam még, hogy heuréka? Rájöttem, hogyan lehet gyorsan és kockázatmentesen meggazdagodni. Ül le, és figyelj!

LAJOS *(leül)* Nos? Államtitkárságot nem vállalok. Sőt még frakcióvezetést se. Jogosítványom sincs...

TÓNI Látod ezt az újságot? Csókold meg! Ebben van az eljövendő gazdagságunk.

LAJOS Gondolod, hogy királyfivá változik? Nem. No nem... Csak azt ne mondd, hogy lapot akarsz indítani... Hülyeség...

TÓNI Nem! Ne dumálj már annyit, mert így sose fogod megtudni a lényegét! Szóval itt van ez a cikk a birkatenyésztés jövedelmezőségéről. Olvasd el! Ebben van a mi jövőnk, az új garnitúrád meg minden. Érted már?

LAJOS Nem egészen. Miből gondold, hogy azok a nagy szarvú állatok mindenáron tőlem akarnak magyar nyelvtant és világtörténelmet tanulni?

TÓNI Semmiből se gondolom. Nem esti iskolát akarok nyitni felnőtt marháknak... *(Legyint.)* Különbö is, amire te gondolsz, az a kecske. A kecske mekeg, és hosszú szarva van. A birka béget, és a gyapja hosszú. Érted? Ne csóválgasd nekem a fejedet, öregem! Nézd meg, itt van a fényképük az újságban! *(Lajos elé tolja az újságot.)*

LAJOS Áhá... tényleg. Pedig...

TÓNI Semmi pedig! Ebből a gyapjúból fogunk meggazdagodni. Itt áll az újságban fekete-fehéren, hogy a juhászok féltik az anyabirkát, és az ikerelléseknél elválasztják az egyik bokit. A frászt bokit, a kisbárányt. A végén még engem is összezavarsz a fecsegéssel. Szóval azt külön nevelik föl dudlin. Érted?

LAJOS *(kissé sértődötten)* Miért, olyan hülye vagyok én, hogy még azt se tudom megérteni, hogy a bárány nem gödölye?

TÓNI Mi az a gödölye?

LAJOS *(fölugrik)* Várj, utánanézek a tájnyelvi szótárban!

TÓNI *(visszahúzza)* Hagyd a francba! Figyelj! Tehát dudlin nevelnék a bárányokat, de nincs hozzá megfelelő emberük. Fűnek-fának elajándékozzák, mert nem tudnak vele mit kezdeni.

LAJOS A dudlit... Elajándékozzák...

TÓNI Nem! A bárányokat. Az agyamra mész a hülyeségeiddel. Már megbocsáss!... Nos, a riporter találkozott egy pasassal, aki potomon áron megvette a bárányokat, és fölnevelte dudlin. Már van vagy száz birkája. Most nyírja őket, és óriási dohányt fog bezsebelni a gyapjúért. Érted már?

LAJOS Kezdem kapiskálni. De hogyan lehet ekkora lakásban száz birkát fölnevelni?

TÓNI Megmondom. Sehogy. Mi fogunk odamenni, ahol a birkák legelnek.

LAJOS Hmm... És ki fogja szoptatni meg terelgetni őket?

TÓNI Te meg én.

LAJOS *(végignézi magát)* Én?

TÓNI Igen. Te meg én. Kell a dohány, vagy nem kell?

LAJOS Már hogyne kellene. Tudod, hogy tele vagyok adóssággal, csak...

TÓNI Csak?

LAJOS Elképzelem magam azon a pusztán nagy subában, ahogy terelgetem meg terelgetem a birkákat... Kész kabaré...

TÓNI Soha nem volt érzéked a pénzhez. Ezért hagyott itt a Timi is. Rendben van. De képzeld magad elé a pusztát! Végeláthatatlan mező. Minden zöld. Száz ágra süt a nap. Nincs becsengetés, kicsengetés, a hiteleződ se csenget. Nincs zsvaj, nincs szmog... Legföljebb kolomp van.

LAJOS *(a messzeségbe révedve)* És ott legel a Kiskunság száz kövér gulyája...

TÓNI *(kézzel-lábbal hadonászva lelkésíti)* Ez az!

LAJOS Nem is olyan rossz ötlet. Hatalmas rét... madárfütty, csend, napfény, birkamekegés...

TÓNI Bégetés! No mindegy...

LAJOS *(elgondolkozva)* Igen... Te, Tóni! Tudod, hogy évek óta nem voltam nyaralni? Mióta Timi elment a gyerekekkel, csak dolgozom, mint egy birka. Még nyáron is tanítványokat vállaltam. És ez így lesz még legalább tizennégy évig...

TÓNI Csak rajtad áll, pajtás! Nos?

LAJOS Rendben van. Ezentúl minden nyáron birkapásztor leszek. Heuréka! Heuréka!

TÓNI Úgy belejössz, hogy télen se akarod majd abbahagyni. Nekem elhiheted.

TÓNI, LAJOS *(kiabálva)* Heuréka! Heuréka!

LAJOS Te, Tóni, ha ez beütne... Egy nyáron akár húsz birkát is fölnevelhetnénk.

TÓNI Mi az, hogy húszat? Százat, ötszázat... Micsoda dohány! És miért csak nyáron? Ne is gondoldj többé az iskolára! Én is fölmondok a kutatóintézetben. Már csak azért is, mert különben leépítenének... Kutyulgassa a lötyteiket az a táncos lábú nagynénikéjük Sanghajban! Birkapásztorok leszünk, öregem. Birkapásztorok. Heuréka!

TÓNI, LAJOS *(körbetáncolják a szobát)* Heuréka! Heuréka!

LAJOS Tőlem ugyan összeállíthatják a politikusok a százhuszonharmadik nemzeti tantervüket is, füttyölök rájuk! Meg a minisztériumi nagybácsikra is!

TÓNI Leépítik a kutatóintézetet? Megvonják a támogatást? Ugyan, kérem, mi közöm hozzájuk? Én birkapásztor vagyok!

2. kép

A helyszín az előbbi. A színpadon Lajos és Tóni.

(Csengetnek.)

LAJOS Ki a fene lehet az? Csak nem az újságos? *(A zsebében kotorászik.)* Megyek már... Te, Tónikám! Nincs véletlenül egy ötszázasod harmadikáig?

TÓNI Lehet, hogy nem is az újságos. Tudod, én is most kértem kölcsön egy ezrest. Így van ez, pajtás, ha az ember a gyerektartásra keres... Nézz ki a kémlelőlyukon! Ha az újságos, ne engedd be.

LAJOS *(kifelé indul)* Lehet, hogy a Horváth anyuka, és meg akar vesztegetni, hogy ne buktassam meg a fiát magyarból... Gondolod, hogy megérne neki egy ötszázast? *(El.)*

GENOVÉVA *(indulatosan beront a szobába, Lajos követi)* Hát azért mindennek van határa! Tudhatnátok, hogy itthon van a férjem. Mondta is, hogy azzal a kedves tanár úrral együtt botorkáltak föl a lépcsőn. Erre mi történik? Elkezdtek ordítani, mint a fába szorult féreg, hogy Genovéva, Genovéva! Ebben a papírházban még a sóhajlás is áthallatszik. De ti csak kurjongattok: Genovéva, Genovéva! Mi a fene ütött belétek? Meg vagytok buggyanva?

TÓNI *(gunyoros nyájassággal)* Szervusz, Genovéva! Örülök, hogy ilyen jó színben látlak. Amint hallok, a torkod se fáj... Nagyon jól áll neked ez a kis kötényke, de a replikázás, az nem. Kérlek, hagyd abba!

GENOVÉVA *(mégében levegő után kapkod)* Hát... Hát ez aztán mindennek a teteje! *(Leül a heverőre.)*

LAJOS De hát mi nem is a te nevedet kiabáltuk, hanem azt, hogy heuré-ka. Tudod, ez a szó azt jelenti...

GENOVÉVA Tudom. Azt jelenti, hogy megtaláltam. Latinból mindig jelles voltam. És ugyan mit találtak meg, csak nem a bölcsek követ? A ti kezetekben még ez is bazalttá válna...

TÓNI Azt még nem, de a legjobb úton haladunk. Nevezetesen, felfedeztem, hogyan lehet gyorsan meggazdagodni. De hát ez téged hidegen hagy...

GENOVÉVA *(nevetve)* Ti meg a gazdagság... Lajos barátod napok óta bujkál az újságos elől. Én fizettem ki a szerencsétlennek az előfizetési díjat tegnap, hogy ne kelljen félóránként becsöngetnie. Rólad még csak el tudnám képzelni, hogy fölcsapsz fröccsöntőnek, de Lajos legföljebb kukázni mehet, vagy színesfémgyűjtőnek, ha pénzt akar keresni. Lefogadok, hogy a végén még azt is bejelentené az adóhivatalnak...

TÓNI Tévedsz, gyönyörűségem. Birkákat fogunk legeltetni.

GENOVÉVA Mit? Birkákat? Ti tényleg megőrültetek. Negyven évig a flasztart koptattátok, és most akartok vidékre menni?

LAJOS Úgy bizony. Tudod, mi ilyen későn érő fajták vagyunk. Most találtak meg az igazit.

TÓNI *(az újságot lapozgatja)* Tessék, itt az újság, olvasd! Tudod, mennyit adnak manapság egy kiló jó minőségű tiszta, élő gyapjúért a feketepeciacon? Többet, mint a szőke olajért. Itt nézd már, ne a divatot!

GENOVÉVA *(olvas)* Ez valóban érdekes, de az a pasas ott él vidéken. Az öregapja is juhász volt. Ért hozzá.

TÓNI Mi is ott fogunk lakni. Csinálunk egy kis bizniszt Báránymető Kft.

- néven. Nem is rossz név. Mit szólsz hozzá? Még belerakunk valami zöld szót, és akár környezetvédelmi támogatást is lehet rá kérni.
- LAJOS Az én dédapám ökörhajcsár volt...
- TÓNI Te meg már nem vagy hajcsár...
- GENOVÉVA *(az újságra bök)* Ez itt hülyeség. Amit a pasas mond. Tudjátok, én genetikával foglalkoztam az egyetemen. Nem azért veszik el az anyjától az egyik bányát, mert nem tudja fölnevelni, hanem azért, mert ha kettőt szoptat, nem tudják fejni. Arra gondoltok már, mit lehetne árulni a gomolyatúróból? Ismerek egy kofát a piacon, ő a birkatúróból él. Akkora házat épített Albertirsán...
- LAJOS *(lelkendezve)* Látod, ez eddig eszünkbe se jutott. Lángész vagy, Genovéva! Te leszel a genetikusunk.
- TÓNI Jó. Akkor viszont Báránymentő és Gomolyakészítő Kft. lesz a cégünk neve. Én leszek az igazgató. Már mint az ügyvezető igazgató...
- LAJOS Hát ezzel megvolnánk... Genovéva, drágám! Megvarnád az igazgató úr nadrágját? Beleült a szerencsétlen az ünneplő fotelomba.
- GENOVÉVA *(nevetve)* Te is? A férjem azóta nem mer átjönni, mióta kipróbálta Lajos harapós foteljét.
- TÓNI *(kissé gunyorosan)* Gondolom, nem is nagyon unszoljátok...
- GENOVÉVA Szemtelen vagy, Tónikám. No, mi lesz? Hol az a cérna meg az a nadrág?
- LAJOS *(tű, cérna után kutat a szekrényben)* Idetettem... Biz' Isten, idetettem...
- TÓNI *(némi gondolkodás után leveti a nadrágját, odaadja Genovévának.)* Tessék! Itt a lyuk.
- LAJOS Ugye mondtam, hogy van? Igaz, csak fehér...
- GENOVÉVA *(magába roskadva varr)* Erre kellek én csak a férfiaknak. A professzor úr is... No igen, elkápráztatott a nagy név, az ősz halánték... Száz lány közül kétszáz hozzáment volna. Aztán...
- TÓNI *(alsónadrágban ül a heverő szélén)* Már megint lelkizel, drágám?
- GENOVÉVA A frászt lelkizek, csak mondom. Aztán bedugott a laboratóriumába, hogy a szeme előtt legyenek. És mit kaptam cserébe? Elvisz a fogadásokra... nagy dolog... Gépelhetem az unalmas kéziratait... Aztán: „Fárasztó nap volt, édesem, jó éjszakát! Aludj jól, drágám!” Ha valaki rám néz, rögtön elcibál onnét. Néha esténként még meg is simogat... Tudjátok ti, mit jelent egy nagy név árnyékában élni? Élni? Mit élni, senyvedni!
- TÓNI Még szerencse, hogy vannak kevésbé neves, de jótékony szomszédaid.
- GENOVÉVA *(pajkosan a nadrágra üt)* Már megint szemtelen vagy, Tónikám! Nem ezt érdelem tőletek. Én olyan monogám vagyok, akár egy pásztorlányka.
- TÓNI Különösen a pásztorórákon.
- LAJOS Óriási ötlet! Te leszel a mi kis pásztorlánykánk. Jössz velünk birkákat legeltetni. Rendben?
- GENOVÉVA Ha már ennyire ragaszkodtok hozzám, nem tudok ellentmondani. Különben is összevesztünk a professzorral...
- TÓNI Püff neki, ezt megbeszéltük. Legalább kéretnéd magad egy kicsit. Nem nagyon, de hát így...
- GENOVÉVA *(lesütött szemmel)* Veletek megyek, de csak szigorúan üzleti alapon. Semmi lamúr...
- LAJOS *(felháborodottan)* Hogy érted ezt, Genovéva?

GENOVÉVA Úgy, hogy a haszon egyharmada az enyém.

LAJOS Ja... Így lehet.

TÓNI Ezt akár szerződésbe is foglalhatjuk. Lajoskám! Megírnád a szerződést? Diktálom. Végy elő papírt, tollat!

LAJOS *(az íróasztalfiókból papírt, tollat kotor elő, s leül az íróasztal mellé)* Az lesz a címe, hogy munkaszerződés, ugye?

TÓNI *(alsónadrágban fel-alá járkál a szobában)* Igen, az jó lesz. Tehát... mely köttetett a Báránymentő és Gomolyakészítő Kft. mint munkáltató és dr. Nagy Ferencné, szül...

GENOVÉVA Szül. Habala Genovéva. Kész a nadrágod. *(Ledobja a heverőre.)*

TÓNI ...genetikus mint munkavállaló között... között, az alábbi feltételek mellett. Így jó, ugye?

GENOVÉVA *(ő is fel-alá járkál)* Eddig nagyon jó. Lássuk az anyagiakat! Bagóért nem dolgozom.

(Csengetnek.)

TÓNI *(végignéz magán)* Ó, a mindenség! Ki lehet az? Hol az a rohadt nadrág?

LAJOS *(tekintetét körbejárhatja a szobában)* Őigazgatói nadrágsága a heverőn foglal helyet.

TÓNI *(idegesen rángatja magára a nadrágot)* Ki a fenének fontos ennyire bejönni? Hát ezt jól elintézted, édesem... Nézd már, izgalomban bevarrta a sliccemet is fehér cémával...

LAJOS *(nevetve)* Nyitom már!...

GENOVÉVA Remélem, nem a férjem.

LAJOS *(kimegy ajtót nyitni, majd kaján vigyorral visszabólint)* De igen, a férjed. Őszomszédsága, a professzor úr, személyesen. *(Tónihoz.)* Te meg szedd már rendbe

magad végre, mert még azt találja hinni a professzor úr, hogy langyos vagy!

TÓNI *(még mindig a nadrágját ráncigálja)* Várjál még egy kicsit! Nem látod, hogy ez a szakavatott genetikus bevarrta a sliccemet?!

LAJOS Rendben van, akkor nyitom az ajtót. *(Kaján vigyorral el.)*

PROFESSZOR *(kint)* Üdvözlöm, tanár úr! Ugye itt van a feleségem?

LAJOS Hogyne, épp most fogalmazzuk a munkaszerződését.

PROFESSZOR Mit csinálnak maguk az én feleségemmel?

LAJOS *(a professzorral együtt belépnek)* Erre tessék!... Mondom: fogalmazzuk a munkaszerződését. Kisvállalkozást alapítunk birka-tenyésztésre.

PROFESSZOR *(Tónihoz)* Jó napot, uram! Mi még nem ismerjük egymást.

TÓNI Én nagyon jól ismerem a Professzor urat. A tisztelői közé tartozom. Tuba Antal vagyok. *(Kezet szorítanak.)* Foglaljon helyet, Professzor úr!

PROFESSZOR *(eltűnődve)* Tuba... Tuba... ez ugye az a bizonyos fúvós hangszer? *(Már-már beleül a törött rugójú fotelba, de félúton meggondolja magát.)* Tuba úrral ellentétben ehhez a fotelhoz már volt szerencsém. Remélem, önhez kellemesebb emlékek fűznek majd. *(Leül az ép fotelba.)* Maga nálam államvizsgázott?

TÓNI Sajnos nem. Vegyész vagyok, de ismerem és becsülöm a munkásságát.

PROFESSZOR És mondja: maga is birkát akar tenyészteni?

TÓNI Én vagyok a vállalkozás igazgatója.

LAJOS Éppen azon tanakodtunk, hogy a Professzor úr véleményét

kellene kérnünk e sorsdöntő elhatározásunk előtt.

GENOVÉVA Lényegében a káefté már meg is alakult. Én vagyok az igazgatóhelyettes mint genetikus. Ezentúl én fogok többet keresni, Ferenc. Holnap nyugodtan fölvehetsz egy titkárnőt, mert sajnos nem lesz időm a cikkeidet pátyolgatni. Üzletasszony leszek, Ferenc. Sajnálom...

PROFESSZOR Értem. És mondd: itt tenyésztitek azokat a birkákat, vagy a mi nappalinkban?

TÓNI Természetesen a pusztán. Professzor úr, képzelje el: óriási pusztá, tiszta levegő, rengeteg napfény... A fejünk fölött csattog a fülemüle. Mi heverészünk a selymes fűben, és semmi más dolgunk nem lesz, mint zsebre vágni azt az óriási dohányt.

PROFESSZOR Zsebre vágni... Érthető, sőt logikus. Van elég zsebük?

GENOVÉVA Hiába is ellenkezel, Ferenc, én már döntöttem. Leköltözöm a pusztára. A házvezetőnő majd a gondodat viseli. A titkárnő gépel, mi kell még? Majd esetleg a hétvégeken meglátogatlak, ha megengedi a munkám. Ez van. Ne is próbálj meg eltéríteni a szándékomtól!

PROFESSZOR Én, téged, eltéríteni? Álmomban se gondoltam ilyesmire soha. Mi vagyok én, gépeltérítő terrorista?

GENOVÉVA *(duzzogva)* Még talán örülsz is, hogy elmegyek... Ilyenek vagytok ti mind, férfiak. Legalább veszekedne...

LAJOS Ő lesz az igazgatóhelyettes, Professzor úr. Jó az, ha van egy nő is a vezetőségben, mert ugye a parlamentben is...

GENOVÉVA *(tovább duzzog)* Hülye! Ha így folytatod, csicskásnak se veszünk föl.

TÓNI Professzor úr, megengedi, hogy önöktől telefonáljak egyet?

A Lajosét már kikötötték, mert nem tudta kifizetni a számlát.

PROFESSZOR Hogyne, Furulya úr, Genovéva, akarom mondani, az igazgatóhelyettes asszony majd megmutatja, hol lakik a készülék.

TÓNI Tuba, ha szabad kérnem. Tuba. Nem Furulya, Tuba. Nem mindegy, kérem, hogy éppen mit fúj az ember! *(Genovévaival el.)*

3. kép

A helyszín az előbbi. A színen Lajos és a professzor.

PROFESSZOR *(a fejét csóválva néz utánuk)* Mondja, tanár úr: gondolkozott már azon, hogyan lehet egy csinos, intelligens nő ennyire buta liba, mint az én feleségem?

LAJOS *(fel-alá járkálva)* Soha nem foglalkoztam biológiával, Professzor úr. A birkát is összetéveszttem a kecskével. Attól tartok, most is a kacsa jelent meg a lelki szemeim előtt.

PROFESSZOR Látja, egyre gyakrabban vagyok így én is. Nem értem világosan, mit akarnak csinálni, de ha magukkal viszik a nejemet, én biz' Isten mindent megteszek a vállalkozásuk sikeréért.

LAJOS Tóni barátom találta az újságban azt a cikket, amelyikben a birkatenyésztésről írtak. Aztán egyszerre csak felüvöltött, mint Arkhimédész, amikor a fejére esett az alma, hogy heuréka.

PROFESSZOR Értem már. Arkhimédész felfedezte a tömegvonzást, amikor Newton almája a fejére pottyant, a maga Furulya barátja pedig a pénz vonzását, amikor meglátta a villanyszámlát. Csak azt

nem értem még, mi köze ehhez magának meg az én hisztériás feleségemnek.

LAJOS Imádom a természetet, Professzor úr... Képzeld el: végelelhető mezőn legelésző bárányok... Száz ágra süt a nap, én meg ott heverészek a fűvön egy szál fürdőnadrágban a juhászsubámon...

PROFESSZOR Természetesen furulyázva...

LAJOS *(átszellemülten)* Igen... de lehet, hogy majd tilinkót veszek. Annak szebb a hangja. Lágyabb, selymesebb...

PROFESSZOR És a Túbával duettet játszanak, miközben a pénz csak úgy gurul a fürdőnadrágjuk zsebébe. És a feleségem mit csinál? Csilingelni fog hozzá, vagy toporzékolni?

LAJOS *(elgondolkozva)* Ő lesz a genetikus. Ez nagyon fontos beosztás a kisvállalkozásban, professzor úr. És végrehajtjuk a privatizációs törvényt. Mondjon még egy olyan vállalatot, ahol a legfőbb vezetőknek a fele nő! Nos?

PROFESSZOR Látom, van magukban politikai érzék. Egyre jobban tetszik az ötlet. Igaz, fogalmuk sincs, mit akarnak csinálni, de abban következetesek. És ez a fontos. Ha még azt is hozzáteszik, hogy mindez a polgári átalakulás érdekében történik, nyert ügyük van. Készítsék elő az engedélykérő papírokat! Holnap amúgy is be kell mennem a minisztériumba, majd szólok egy-két jó szót az érdekükben.

LAJOS Köszönöm a vezetőség nevében. Ha megunja a nagyváros zaját, látogasson meg bennünket a puszán, kedves szomszéd!

PROFESSZOR Hol ütik föl a tanyájukat? Remélem, elég messze innét.

LAJOS Még nem tudom. Talán valahol az Alföld közepén. Ahol elég nagy a puszta.

PROFESSZOR Helyes. Nem szeretném, ha a feleségem toporzékolása idáig hallatszana.

LAJOS Megkínálhatom valamivel? Kisüsti szilva... Egyik tanítványom apja hozta...

PROFESSZOR Kivételesen elfogadom. Ekkora öröme inni kell.

LAJOS *(poharakat, üveget vesz elő a szekrényből)* Valóban nagy ünnep ez a számunkra. Vége a garaszkodásnak, a dolgozatjavításnak... Nem kell többé félnem a Horváth anyuka bosszújától... Jön a napfény, a madárfütty, a végelelhető nyugalom.

PROFESSZOR *(bólogatva hallgatja)* Még nem tudja, mi jön... Ha tehetném, én is magukkal tartanék, de nekem itt, ez lesz az üdülés. *(Kocintanak.)* Egészségére, Tanár úr!

LAJOS Egészségére! No meg a gyümölcsöző vállalkozásra. *(Isznak.)*

4. kép

A helyszín az előbbi. A színpadon Lajos és a Professzor.

GENOVÉVA *(felborzolt haját igazgatva érkezik)* No, már el is van intézve. Rögtön jön a becsüs.

PROFESSZOR *(gúnyos mosollyal méri végig)* És mennyire értékeltek, drágám?

GENOVÉVA Édes Istenkém, már megint féltékenykedsz, Ferenc? Ezzel viszel a sírba.

PROFESSZOR Dehogy viszlek, én maradok. Csak azt nem értem, hogy mindig csak fölértékelnek, de senki se visz el...

GENOVÉVA Nyugodj meg, egy hónap belül leköltözünk Alsópusztára.

LAJOS Hová?

TÓNI *(az arcán hatalmas, elmaszalt rúzsfolttal érkezik)* Hallottad, Alsópusztára. Most beszéltem egy barátommal. Ott még olcsón lehet tanyát venni kárpótlási jegyért.

PROFESSZOR Alsópusztán mindenki ilyen kicsattanó egészségnak örvend, mint ön, Furulya úr?

TÓNI Tuba, ha szabad kérnem, professzor úr! Tuba...

GENOVÉVA *(a professzor háta mögül mutogat, de Tóni nem érti)* Én, hülye liba, azt hittem, csókálló. Igen, drágám, a jó levegő teszi. Látod, csak beszélt róla, és máris hogy kipirult...

PROFESSZOR *(Lajoshoz)* Igaza van, tanár úr, nem liba, inkább kacsa. Lehet, hogy pekingi, de nem eléggé néma.

LAJOS *(észreveszi Tóni arcán a foltot. Gyorsan poharakat vesz elő, tölt)* Közben mi itt a professzor úrral megbeszéltük a dolgot. Szívesen támogatja a vállalkozást. Milyen meleg lett itt... én is egészen kimelegedtem. Kinyissam egy kicsit az ablakot?

PROFESSZOR Fölösleges, kitalálok az ajtón is. *(El.)*

GENOVÉVA *(Tónihoz ugrik, és a zsebkendőjével törölgetni kezdi az arcát)* Látod, milyen hülye vagy? Nem bírtad ki, míg elmegy? Most aztán törhetem a fejemet, mit hazudjak neki!

TÓNI Hát nem te estél a nyakamba?!

GENOVÉVA Én akartam mindenáron telefonálni?

LAJOS Hagyjátok már abba! A végén még a ti melodramátokon bukik meg az üzlet. Különb, azt hiszem, nekem lehetne a legtöbb kérdésem.

GENOVÉVA *(arcon csókolja Lajost)* Csak nem vagy féltékeny, drá-

gám? Tudod, hogy én egyedül téged szeretlek... No, téged is. Légy egy kicsit nagyvonalúbb!

LAJOS *(duzzogva)* Tudom. Akkor is ezt mondtad, amikor a nagykövet titkárával randevúztál, meg az államtitkárral, meg...

GENOVÉVA Állj! Az diplomácia volt, Lajoskám. Ne keverjük a fogalmakat! Ez meg üzlet. Micsoda különbség!

LAJOS Diplomácia... Ha azt mondd, hogy a Tóninak is csak diplomáciából cuppantottál oda, mert ő lett az igazgató, hát én palotaforradalmat csinálok! Polgárháborút...

TÓNI Hát ti megőrültetek! Itt ülünk nyakig az üzletben, és akkor ti azon vitatkoztok, hogy ki, mikor, kivel, miért...? Azonnal itt lesz a becsüs, és még azt se beszéltek meg, hol aludjon a Lajos az éjjel.

LAJOS Hol aludnék? Itt, ezen a jó kis régi heverőn. Prima kis heverő ez. Régi, de prima. *(Ráül, nyomogatja a heverőt.)*

TÓNI Erről sajnos le kell mondanod, pajtás. Úgy alakult a dolog, hogy a vállalkozáshoz alaptókére van szükség. Meg kell venni a tanyát, le kell utazni, egy-két kisebb beruházás is szükségeltetik... Szóval nem elég a kárpótlási jegy, eladtuk a bútoraidat.

LAJOS Mit adtatok el? Miért éppen az én bútoraimat?

GENOVÉVA Azért, kedvesem, mert nem tudnánk hol raktározni. Aki megvette a lakást, új bútort akar venni. Nem kellene neki a te régi kacsatjaid.

LAJOS Micsoda? A lakást is eladtátok a fejem fölül?

TÓNI Logikus, nem? Mi a fenének egy alsópusztai birkapásztornak egy ekkora pesti lakás? Még kirabolnának, míg nem vagy itthon...

LAJOS De hát harmincöt négyzetméter azt egész...

GENOVÉVA Na látod... A tanya meg két szoba, nagy konyha, még kamra is van hozzá. Több mint egy egész szobát nyertél az üzleten.

TÓNI Az én lakásomat átalakítjuk pesti kirendeltségnek. Lásd, milyen vagyok hozzád: amíg leköltözünk, ellakhatsz nálam. Még lakbért se kell fizetned.

LAJOS Köszönöm, igazán kedvesek vagytok hozzám.

GENOVÉVA Hát igen... Tudod, az a helyzet, hogy az igazgatóság tagjai anyagi felelősséget is vállalnak a vállalatért. Ha mi eladjuk az értékeinket, nincs mivel felelősséget vállalunk. Te mint fizikai dolgozó, mint alkalmazott, nem vagy anyagi felelős. Világos, nem?

TÓNI Azt ígértem neked, vadonatúj plüssgarnitúrát kapsz a törött lábú fotelod helyett. És ezt a kijelentésemet itt, most újra megerősítem. Ha akarod, jegyzőkönyvbe is vehetjük.

LAJOS Ne haragudj, de nekem ez kevés. Inkább esküdj meg rá.

TÓNI Jó, megesküszöm. *(Két ujját az égnek emelve esküszik.)* Esküszöm! Így rendben?

LAJOS Rendben. De Genovéva...

TÓNI *(kézen fogja Genovévát és Lajoshoz vezet)* Adj már neki is egy pusztit!

GENOVÉVA *(megcsókolja Lajost)* Ugye hiszel nekem, drágám?

LAJOS *(elérzékenyülten)* Egye fene, hát ha nincs más megoldás, oda-költözöm Tónihoz.

TÓNI Én meg megígérem neked, hogy a következő választásnál jelölni fogunk az igazgatói tanácsba mint fizikai dolgozót. Akár munkástanácsot is alakíthatsz magaddal. Vagy szakszervezetet sztrájkjoggal...

LAJOS Jó, de akár képviselő is lehetnék... vagy szakértő Alsópusztán.

GENOVÉVA *(megsimogatja Lajos kopaszodó feje búbját)* Az is lehetsz, drágám. Sőt, rád bízunk a szexuális tanácsadást. Mármost a nyáiban.

TÓNI *(elégedetten dörzsölgeti a tenyerét)* Hát ez rendben is volna. Hol a fenébe késik ez a becsüs? Lemegyek, megnézem, nehogy eltévessze a házszámat! *(El.)*

5. kép

A helyszín az előbbi. A színen Genovéva és Lajos.

GENOVÉVA *(tálcára rakja a poharakat, az üveget visszateszi a szekrénybe)* Elpakolom a piát, nehogy azt higgye ez a becsüs, hogy előre ittunk a medve bőrére.

LAJOS A poharakat akár el is moshatód. Lehet, hogy azt is megveszik.

GENOVÉVA *(leül a heverő szélére, elérzékenyülten néz körbe a szobában)* Azért, tudod, hogy sajnálom ezt a kis szobát? Annyi szép emlék fűz hozzá... Emlékszel, amikor először jöttem át hozzád?

LAJOS *(leül, átöleli a vállát)* Emlékszem, drágám. Sőt kértél kölcsön. Mondd: megvan még az a sótartó, amiben elvitted?

GENOVÉVA Meg. *(Megfogja Lajos kezét.)* És ez a heverő... Ha beszélni tudna...

LAJOS Bizony, és nem nyekeregne, mint a kenetlen kerék. De nekünk így is jó volt. De milyen jó! Próbáljuk ki még egyszer, utoljára! *(Forrón megcsókolja az asszonyt, s lassan hátradőlnek a heverőn.)*

TÓNI *(belép, köhint)* Látom, már egészen jól együttműködnek a kollégák.

GENOVÉVA *(lehemperítí magáról Lajost, a ruháját igazgatja)* Mi az, nem jön a becsüs?

TÓNI Úgy látszik, késik. De azért ti csak folytassátok az ülést, mintha itt se lennék!

LAJOS *(fölkászálódik)* Valóban jobb lenne, ha nem lennél itt. Az igazgatónak nincs semmi dolga?

GENOVÉVA Elmosom a poharakat. *(A poharakkal el.)*

TÓNI *(zavartan)* Nem tudtam, hogy...

LAJOS *(bosszús hangon)* Nem tudtam, nem tudtam... hát tudjad! Azért, mert te lettél az igazgató, Genovéva még nem lett a tiéd. Ha nem tetszik, akár ki is szállhatok a buliból. Én csak egyszerű fizikai dolgozó vagyok: birkapásztor. De még nem mondtam föl az iskolában... Ez a lakás még az enyém. A bútorok is a helyükön vannak.

TÓNI Képes lennél ezt tenni velem, a legjobb barátoddal, aki csupán azért töri magát, hogy neked plüssgarnitúrád legyen? Ezt érdemlem én, aki befogadlak a lakásomba? Gondold meg, Lajos! Végeláthatatlan zöld mező, csattogó fülemüle... és napfény, napfény minden mennyiségben. Neked semmi más dolgod nem lesz, csak heverészni a birkák árnyékában és élvezni a vadonatúj garnitúrádat.

LAJOS Veszek egy furulyát, és hallgatom a birkák mekegését...

TÓNI *(felemelt hangon)* Bégetését!

LAJOS Azt. Ismered azt a nótát, hogy *A juhásznak jól megy dolga?*

TÓNI Ismerem hát. Együtt tanultuk az óvodában.

LAJOS Énekeljük el, Tónikám! *(Énekelnek.)* De Genovévát nem adom!

TÓNI Rendben, legyen a tiéd.

LAJOS Kezet rá!

TÓNI *(kezet fognak)* Szent a béke? Lemegyek a becsüsért. *(El.)*

6. kép

A helyszín az előbbi. A színen Lajos.

LAJOS *(a könyvszekrényhez megy, megsimogatja)* Ezeket kár lenne elkótyavetyélni. Különb is, a birkák mellett lesz időm olvasgatni. Egyik kezemben Genovéva, a másikban Horatius. Hát nem gyönyörű? A pásztorbot meg mellettem hever a subán. Nagy szőrű, fekete subát veszek. Bajuszt is növeszték majd, olyan huszárosat...

(Csengetnek.)

LAJOS Nyitva van, gyere be!

BECSÜS Jó napot! A Bizományi Kft.-től jöttem.

LAJOS Áhá... maga a becsüs. Már vártam. Tessék, foglaljon helyet! Nem találkozott a lépcsőházban a barátommal?

BECSÜS Lifttel jöttem. Látom, most javították. Szép darab, szép, régi darab... Az is eladó?

LAJOS Igen. Akarom mondani, a fenét, csak időnként elromlik. Főleg így délutánoként. Üljön már le!

BECSÜS Nem, köszönöm, sietek. Miről lenne szó?

LAJOS Mindenről, kivéve a könyveket.

BECSÜS Olyasmivel mi nem is foglalkozunk. Tudja, csak értékes holmit veszünk. Manapság nem lehet ám akármit eladni, uram! Nézzük csak! Jobb bútora, vagy antik nincs?

LAJOS *(körbemutat)* Ez van, amit lát.

BECSÜS *(becsmértően néz körül)* Hát, az elég silány. Nem is tudom, de ha már fölmásztam ide... Ez az átkozott jó szívem, ez... Bármennyit ígérek érte, kész ráfizetés. Ez a heverő hány generációt szolgált ki? Tűzre való.

LAJOS Ez? Két éve vettem. Még talán az árcédula is rajta van.

BECSÜS Millpengőben vagy koronában? No de lássa, kivel van dolga, meg a szállítók is várnak. *(Előveszi a jegyzetfüzetét, jegyzetet.)* Szóval, van egy kopott, öreg heverő... mondjuk... mondjuk ötszáz forint. Annál nem ér többet.

LAJOS *(kétségbeesetten néz körül)* Ne siessen már annyira! Van egy kis szilvapálinkám. Kisüsti.

BECSÜS Első a munka, meg a szívem miatt se...

LAJOS Genovéva! Hozzál be poharat, kedvesem!

GENOVÉVA *(kintről)* Igen, szívem, hozom.

LAJOS *(előveszi az üveget a szekrényből)* Nem akarom dicsérni, de ez aztán pálinka!

GENOVÉVA *(tálcnán hozza a poharakat)* Jó napot kívánok! Maga a becsüs?

BECSÜS Csóklom a kis kezét! Az lennék. *(Átszellemülten csókol kezét az asszonyinak.)*

GENOVÉVA Üljön már le egy kicsit! *(Leül a heverőre, mosolyogva mustrálgatja a becsüst.)* Olyan ismerős...

BECSÜS *(leül az asszony mellé)* Hát, tetszik tudni, sokfelé megfordul a magamfajta ember, sok szépasszonnal kerül üzleti viszonyba, de ahogy így tetszik mondani, nekem is ismerős a nagysasszony.

GENOVÉVA Tölts már, Lajoskám!

LAJOS *(tölt a poharakba)* Mondom: igazi kisüsti!

GENOVÉVA *(csábos mosollyal kocint)* Egészségére, mester!

BECSÜS *(megbabonázva)* Egészségére, szépasszony! Nekem is úgy tűnik, mintha már találkoztunk volna valahol. Nem vettem én már a nagysádtól valamit? Antik bútor, arany ékszer...

GENOVÉVA Nem hiszem... Lajoskám! Elzárnád a vízcsapot? Úgy emlékszem, mintha...

LAJOS *(duzzogva)* Még az a rohadt vízcsap is... Antik bútor, arany ékszer... az... *(El.)*

GENOVÉVA *(közelebb húzódik a becsüshöz)* Maga olyan jó embernek látszik... Nagyon kellene a pénz. Ugye számíthatok magára? Az a helyzet...

BECSÜS *(megcsókolja a kezét)* Egy ilyen gyönyörű asszony mindig számíthat rám. A nevét... megmondaná, tündérekém?

GENOVÉVA *(szemlesütve)* Genovéva. De a férjem előtt...

BECSÜS *(kihúzza magát)* Számíthat rám, asszonyom! Én tudom, mi a becsület meg a titoktartás. Titkos ügykezelő voltam egykoron. Amikor még voltak titkos irodák.

GENOVÉVA Hogyan lett mégis becsüs?

BECSÜS Hja, kérem, valaki kifecsegte a titkot. Ilyen a világ...

GENOVÉVA A kollégája?

BECSÜS Az lehetetlen, kérem, egy-személyes munkahely volt.

LAJOS *(fejcsóválva jön vissza)* Nem is folyt a csap...

BECSÜS Ebben a rohanó világban már semmin se szabad csodálkozni, uram! Néha akkor is folyik, ha nem folyik.

LAJOS Hát, ami igaz, az igaz. Ma reggel még én is magyart meg történelmet tanítottam egy középiskolában, most meg birkapásztor vagyok Alsópusztán.

BECSÜS Rosszul tanította a történelmet?

GENOVÉVA A fenét! Kisvállalkozást alapítottunk birkatenyésztésre. Ezért kell eladnunk a bútort is. Tudja, az alaptókéhez kell a pénz.

BECSÜS Értem. Illetve...

LAJOS Tölthetek még egy kupicával?
 BECSÜS *(elutasítóan integet)* Nem, nem, köszönöm. Esténként adósságbehajtó vagyok másodállásban, és ott észnél kell járni. Hamar elrepül egy füles. Hanem a birka, az nem rossz üzlet. Már én is gondoltam rá két kilakoltatás között. Mennyit hoz a konyhára?
 LAJOS Nekem egy plüssgarnitúrát ígértek.
 BECSÜS Ha megígérték, biztosan meg is lesz. Hanem ha egy jó kupecra lenne szükségük, ne felejtsek el Birgmann Krisztián nevét! Ad, vesz, cserél, ami kell. Export, import, csempészáru satöbbi...
 GENOVÉVA Ki az a Birgmann Krisztián?
 BECSÜS Én, kezét csókolom! *(Névjegyet kotor elő a zsebéből.)* Parancsoljon, asszonyom! Rajta van a cím meg a telefon is, de csak végszükség esetére. Inkább az üzletben tessék üzenetet hagyni. Házhoz jövök.
 LAJOS Jó, majd megemlítem a vezetőségnek.
 BECSÜS Mit?
 LAJOS Hát ezt a kupecságot.
 BECSÜS Ja? Azt föltétlen.
 GENOVÉVA Lajoskám, térjünk a tárgyra! Birgmann úrnak dolga van.
 BECSÜS Úgy van, kezét csóklom, fontos dolgom van. Várnak az adósok. Hát akkor nézzük csak! *(Előveszi a jegyzetfüzetét.)* Tehát van egy kitűnő állapotú heverő, mondjuk... nyolcezerért. Megfelel, asszonyom?
 GENOVÉVA Tízezer. Tudja, a túróra még nincs szerződésünk.
 BECSÜS Az sok. Legföljebb kilencezer-ötszáz. Gomolya?
 GENOVÉVA Egye fene, vigye! Tudja mit? Ne alkudozzunk, adjon az

egészért százezret, és nem kell részletezni. A túró-üzlet meg a magáé. Gomolyában, de ha kívánja, megszervezzük a sajtrészleget is.
 BECSÜS De asszonyom! Ön is tudja, hogy a felét se éri...
 GENOVÉVA *(a névjegyet nézegeti)* Gondolja? A túróval se?
 BECSÜS *(zavartan)* Az íróasztal egészen jó állapotban van... Legyen kilencven, de ez az utolsó szavam. A Marika szokta átvenni az üzeneteket a boltban.
 LAJOS Mondottam már, hogy majd megbeszéljük a vezetőséggel! Értesíteni fogjuk. Hogy mennyire odavan azért a gomolyáért...
 GENOVÉVA Feltétlenül...
 TÓNI *(két szállítómunkással megjelenik az ajtóban)* Elkerültük egymást.
 GENOVÉVA Nem baj, kedvesem, mi már megállapodtunk az úrral.
 BECSÜS *(zavartan nézi őket)* Most légy okos, Birgmann Krisztián!
 GENOVÉVA Tessék? Ja, mármint hogy fizetni akar, Birgmann úr?! Értem. Kérem, jöjjön a konyhába, ne zavarjuk az urakat a pakolásban! *(A becsüssel el.)*
 TÓNI Minden rendben, Lajoskám?
 LAJOS Hogyne... A boltban kell üzenetet hagyni. Gomolya-ügyben meg...
 TÓNI Ezt nem értem, de majd megmagyarázod.
 LAJOS Magyarázza meg Genovéva! Nála van a kupec névjegye.
 RAKODÓ Hát akkor vihetjük a holmit, uram?
 TÓNI Hogyne, vigyék csak, a maguké.
 RAKODÓ Gyere, Guszti, hozd azt a gurtnit!
 PROFESSZOR *(bekukkant az ajtón)* Már költöznek is? Nagyszerű!

LAJOS Viszik a bútort az alaptókébe.
 PROFESSZOR De ugye Genovéva is
 megy magukkal?! Nem gondolták
 meg a dolgot?

TÓNI Legyen nyugodt, visszük.

PROFESSZOR Jó, akkor hozom az új
 titkárnömet.

LAJOS Professzor úr a tanúm, hogy
 megígérték a plüssgarnitúrát.

TÓNI Ne félj, Lajos, megkapod!

PROFESSZOR Ha Genovévát is vi-
 szik, számíthatnak rám.

RAKODÓ No, fogd meg, Guszti, in-
 duljunk, mert a végén még ben-
 nünket is beraknak az alaptókébe!
 (A heverővel el.)

Függöny

II. RÉSZ

Helyszín: alsópusztai tanyaudvar
 tornáccal, melyről ajtó nyílik a házba.
 A tornác szemöldökfáján nagy tábla
 felirattal: Báránymentő és Gomolya-
 készítő Kft. Az udvaron öles törzsű
 fa, alatta kerti asztal székekkel. A tá-
 volban erdő, balra mező. Amikor a
 függöny fölmegy, egyedül Lajos van
 a színen. Bajuszt növesztett. Az asz-
 tal mellett ül fekete subában. A fején
 pörge kalap, a lábán csizma. Az asz-
 talon borosüveg, pohár. Furulyázik.

I. kép

Lajos az asztalnál ül és elmélázva fúj-
 ja a furulyát.

LAJOS (a dallam közepén abba-
 hagyja a furulyázást) Eh, ez se az
 igazi. A fene gondolta volna, hogy
 ilyen bonyolult szerszám ez a furu-
 lya... Bárhogy fújom, nem az jön
 ki belőle, amit én szeretnék.

GENOVÉVA (pruszkiban, papucs-
 ban, csípőre tett kézzel jelenik
 meg az ajtóban) Hagyd már abba
 ezt a nyekergést, Lajos, mert szét-
 megy a fejem!

LAJOS (sértődötten) Igen? Én bez-
 zeg szó nélkül megeszem a főz-
 tötet. Azt hiszed, azt könnyebb
 elviselni?

GENOVÉVA Egész nap csak furulyá-
 zol meg az eget nézed. De leg-
 alább ne lennél ennyire botfűlű!...
 Gondolod, hogy ebből is meg le-
 het élni?

LAJOS Azért irigykedsz, mert te nem
 tudsz furulyázni? Különbösen se egé-
 szen így áll ám a dolog! Ma reggel
 is én néztem ki a bárányokra.
 Sőt, szalmát is vittem alájuk a ho-
 dályba. Arról igazán nem tehetek,
 hogy ahányszor kiengedem őket,
 százfelé szaladnak. Rá se hederít-
 tenek a furulyámra. Megmondta a
 Józsi bácsi, hogy kutya kell, meg
 vezérkos. Ehelyett vettetek nekem
 egy furulyát.

GENOVÉVA Átkozom is azt a napot,
 amikor megvettük. Attól vadulnak
 meg szegény jószágok, az állandó
 sípolásodtól...

LAJOS Gondolod, drágám? Hanem
 elég gyorsan megfeledeztek a
 plüssgarnitúrámról. Azt ígértétek
 az igazgató úrral egyetemben,
 hogy nem lesz más dolgom, mint
 sütkérezni a napon, fújni a furu-
 lyámat és zsebre vágni a nagy do-
 hányt. Ehelyett mit kaptam? Eredj,
 Lajos, hordd ki a trágyát a birkák
 alól! Szoptasd meg a bárányokat,
 Lajos! Lopjál szalmát a szomszéd
 tanyából, Lajos, mert a miénk már
 elfogyott! És még csak ne is furu-
 lyázzak?

GENOVÉVA Megőrültél? Még az kell,
 hogy meghallja valaki... Tegnap is
 itt járt a mezőőr, és nagyon néze-

gette a szalmánkat. Azt mondta, épp olyan, mint amit a Borostyán tanya szérűjéről fújt el a szél. Még szerencse, hogy ilyen viharos szelek járnak... Egy egész liter bort bele kellett töltenem abba a gödénybe, mire elfelejtette a szalmát. Te is nagyon jól tudod, hogy elfogyott a pénzünk. Abból kell élnünk, amink van. Jobb lenne, ha sopánkodás helyett te is azon törnéd a fejedet, hogyan szerezünk újabb hitelt! Melyik bank áll még szóba velünk? Vagy valami szponzor...

LAJOS Márpedig én ingyen a fejemet se töröm tovább. A legközelebbi választásnál pedig megvonom a bizalmat az egész vezetőségtől. Micsoda igazgatóság az ilyen, amelyik visszatartja a dolgozók bérét? Két hónapja nem kaptam fizetést. Ha így megy tovább, holnap általános sztrájkba lépek.

GENOVÉVA *(az udvart söpri)* Te csak ne fenyegetőzz! Még figyelmeztető sztrájk se volt... Meg petíció se... A munkaruhát megkaptad a kft.-től, igaz?

LAJOS Kölcsönzönből bérelt ruha... Mi vagyok én, menyasszony? A kalap is csak utánczat. Bezzeg a te rokolyád eredeti!

GENOVÉVA Mi bajod az én rokolyámmal?

TÓNI *(csizmában, bajuszosan érkezik a puszta felől)* Már megint civakodtok?

GENOVÉVA *(a seprűre támaszkodva)* Már hogyné civakodnék vele. Fizetést akar, meg plüssgarnitúrát. Sőt, még a főztömet is ócsárolja. Hát birkapásztor az ilyen?

TÓNI Ócsárolja? Pedig azt hittem, ehhez illő pocsék szó még nem termelt a magyar nyelvben. De hát ez a Lajos szakterülete...

GENOVÉVA Már te is? Vegyétek tudomásul, hogy itt hagylak benne teket. Írtam a férjemnek, hogy jöjjön el értem. Majd meglátjuk, mire mentek nélkülem. *(Színpogva el.)*

TÓNI *(leül az asztalhoz, tölt magának)* No, ezt jól elintéztük, pajtás... Ha így megy tovább, hamarosan bemondatajuk a csődöt. A birkáknál mi újság? Voltál a karámnál?

LAJOS Kettő megint megdőglött az éjjel.

TÓNI *(rezignáltan)* Hol vannak?

LAJOS A hodályban.

TÓNI Menj, ásd el őket, mert még megfertőzik a többit is!

LAJOS Szó se lehet róla! Sztrájkolok. A Munka törvénykönyve előírja, hogy a munkásosztálynak joga van sztrájkolni, ha nem fizetik ki a bérét. Két hónapja nem adtak egy fityinget se. Sztrájkolok.

TÓNI Mit csinálsz? Hű, azt a...! *(Talpra ugrik, megragadja Lajos szubáját, de meggondolja magát. Legyint egyet és elindul az erdő felé.)* Különb, tudod mit? Sztrájkolj. Sőt, akár el is mehatsz. Úgy se látjuk semmi hasznodat. *(El.)*

2. kép

A helyszín az előbbi. A színen Lajos.

JÓZSI BÁCSI *(joggingban, edzőcipőben, pásztorbottal a kezében jön a mező felől)* Adj isten, tanár úr! De nekibúsult... Csak nem beteg?

LAJOS Ugyan, mi az, hogy betegség? De azért nagyon rám férne egy kis áldás...

JÓZSI BÁCSI Csak nincs valami baj?

LAJOS Más sincs, csak egyik csapás a másik után. Megint megdőglött kettő. Azt mondja a vezetőség, én ássam el őket. Hát mi vagyok én,

árokásó? Birkapásztornak szerződttem...

JÓZSI BÁCSI *(az üveget nézi. Már-már nyúlna utána, de meggondolja magát. Nagyot nyel)* Jó boruk van. Gondoltam, míg a gyerek betereli a jószágot, benézek.

LAJOS *(a székre mutat)* Üljön le! *(Tölt az öregnek.)* Isten, Isten!

JÓZSI BÁCSI *(leül)* Egészségére! *(Csettint a nyelvével.)* Prima!

GENOVÉVA *(fakanállal a kezében jön ki a házból)* Jó, hogy jön, szomszéd! Már megint odavan két báránunk. Nézze meg őket! Te meg, Lajos, hozd föl a kicsit szoptatni!

LAJOS Mindent csak én... *(El.)*

JÓZSI BÁCSI *(odasündörög Genovévához, s a fenekére üt)* No, szép-asszony, csinálunk üzletet? Egy csókért kap két bárányt.

GENOVÉVA *(a kezére üt a fakanállal)* Nagy huncut maga, szomszéd! Ebben a korban? De milyen csinos melegítője van...

JÓZSI BÁCSI Az unokám küldte Pestről. Az Újpestben focizik. Neki van másik, ezt már kinőtte. Nekem meg itt a pusztán még jó lesz. Szóval?

GENOVÉVA *(zavarában összeszedi a poharakat, beviszi a házba)* Ugyan, vén fajdkakas...

JÓZSI BÁCSI *(fel-alá sétál, a pásztorbotját ütögeti a földhöz)* Ravasz egy fehérmép, ravasz... Mióta ideköltöztek, fölbolydult az egész puszta. Hol a takarékszövetkezet elnökét látom erre kujtorogni, hol a falugazdát, de még a polgármester se röstell kikocsikázni. Még a tejet is erre hordja a Sanyi gyerek, pedig a marhatelepről az erdőn át vezetne az útja. Csoda, ha egy kannával kevesebb ér oda? Aztán miért épp én ne jönnék be egy pohár itókára? Már szereztem messzelátót is. Ott szokott napoz-

ni az erdő szélén egy tenyérnyi kis semmiben. Hú...ú... Még bámulni is gyönyörűség. Csoda, ha a bojtárgyerek is elveszíti a fejét? A Fekete Kos Kft. fele szopós bárányát elhordta már nekik, csak hogy itt lehessen az asszony közelében. Ezek meg sorra döglesztik a báránnyokat. Mondtam én, hogy kutya meg vezérkos nélkül nem mennek semmire. Adnék is nekik, de se pénz, se csók? A Krisztus koporsóját se őrizték ingyen!

LAJOS *(egy bégető báránnyal a hóna alatt jön be)* Ne sírj már, te szerencsétlen! Szopit kapsz anyádtól.

JÓZSI BÁCSI *(elé megy, elveszi tőle a bárányt)* Ejnye, tanár úr, úgy fogja azt a birkát, mint az unokám a számtankönyvet! Így kell, mint a gyereket. Látja, már el is hallgatott.

GENOVÉVA *(az egyik kezében cumisüveget hoz, a másikban a sámlit. Leül az udvar közepén)* Adja ide azt a bárányt, hadd etessem meg!

JÓZSI BÁCSI *(az ölébe teszi a bárányt)* Gyönyörű...

LAJOS *(furulyázni kezd)*

JÓZSI BÁCSI *(egyik kezével a bárányt, a másikkal Genovévát simogatja)* Nagyon szép...

GENOVÉVA Hagyjon már békén! Te meg, Lajos, ne ijesztgesd ezt az állatot! *(Leteszi a bárányt, fölugrik, a ruháját igazgatja.)* Ó, azt a...! Mondtam, ugye, hogy ne ijesztgesd! Hát nem belepisilt az ölembe? Ilyenek vagytok ti mind, férfiak! *(Berohan a házba.)*

JÓZSI BÁCSI *(leül a sámlira, ölbe veszi a bárányt, szoptatja)* Kicsit ideges ma az asszonyság...

LAJOS Hallja, hogy az ölébe pisiltek a férfiak... Tóni meg csak az erdő járja...

JÓZSI BÁCSI Nocsak?

LAJOS Össze akarja szedni a birkákat. Mondtam, hogy ne engedje ki őket, de ennek beszélhet az ember...

JÓZSI BÁCSI Kutya kell, tanár úr, egy jó kutya...

LAJOS Volt. Genovéva lehozta a sógornője pincsijét, de félt a birkáktól. Inkább elbujdosott az erdőben.

JÓZSI BÁCSI A sógornője?

LAJOS Nem, a pincsije. Tudja, az a kefélt szőrű, amelyiknek lakkozott volt a körme.

JÓZSI BÁCSI Azt a hölgyet nem láttam. Akkor még nem volt meszeszelátóm.

LAJOS Nagyon okos volt. Két lábon is tudott járni, csak Tónira nagyon haragudott, mert mindenáron a birkákat akarta hajtatni vele.

JÓZSI BÁCSI Nem is csodálom. Egy lakkozott körmű, pesti nővel birkákat hajtatni... *(Leteszi a bárányt.)* No, ez jóllakott, viheti vissza a többihez!

LAJOS *(ölbe veszi a bárányt)* Gyere, te kis ártatlan! *(El.)*

JÓZSI BÁCSI Még hogy kefélt szőrű pincsi... Ezeknél még a kutya se olyan, mint más, normális embe-reknél... *(A fejét ingatva el.)*

3. kép

A helyszín az előbbi. Egy pillanatra üres a színpad.

POLGÁRMESTER *(a mező felől jön)* Jó napot! Van itt valaki? A fenébe is, úgy látszik, rosszkor jöttem. *(Körbejárja az udvart.)* Elég szépen rendbe hozták ezt az öreg tanyát. Csak éppen adót nem akarnak fizetni. Kisvállalkozás... Megszedik magukat, aztán majd meglépnek

ezek is, mint a tavalyi dinnyések... A helyi adó meg marad.

GENOVÉVA *(másik ruhában jön ki)* Jó napot, Polgármester úr! Ne haragudjon, hogy megvárakoztattam, de tudja, át kellett öltöznöm, mert lepisiltek.

POLGÁRMESTER Lepisilték? Csak nem a fa mellé állt, szépasszony?

GENOVÉVA Ne bántson már maga is!... A bárányt szoptattam, és az ölemben...

POLGÁRMESTER Mondja: nem jöhetnék el én is magához báránynak? *(Pajkosan az asszony fenekére üt.)*

GENOVÉVA *(arrébb húzódik)* Már ez is... Amint hallom, bégetni tud, elfér a karámban.

POLGÁRMESTER Ej, de csípős a nyelve... De éppen ez tetszik magában, hogy professzorné létere így be tudott illeszkedni a mi kis falunk közösségébe. Nem játssza a pesti úriasszonyt.

GENOVÉVA Üljön le nálunk! Megkínálhatom valamivel?

POLGÁRMESTER *(leül az asztalhoz)* Lényegében hivatalos ügyben jöttem. Nem az én feladatomban lenne, de hát a barátság...

GENOVÉVA *(leül, fontoskodó arcot vág)* Én csak a helyettes vagyok, de ha megfelelek a tárgyaláshoz...

POLGÁRMESTER Hajjaj! Nekem nagyon is megfelel.

GENOVÉVA Nos, miben segíthetek?

POLGÁRMESTER Személy szerint gondolja? *(Megfogja a kezét.)*

GENOVÉVA *(elhúzza a kezét)* Ezt talán mégse... Hivatalos ügyben jött, nem?

POLGÁRMESTER *(sértődötten)* Ahogy parancsolja. Tudok én hivatalos is lenni... De amint értesültem, az adóhivatalnál nem vigyázott ennyire az erkölcsseire, asszonyom!

GENOVÉVA *(fölpattan, sértődötten berohan a házba)* Elefánt...

POLGÁRMESTER Ezt alighanem elszúrtam. No mindegy, majd az adósság meglágyítja a szívét. *(Az ajtóhoz megy, de ott megtorpan.)* Mi? Én menjek utána? Azt már nem. A pártom se bocsátaná meg...

TÓNI *(az erdő felől érkezik, a vállán egy farönkkel)* Genovéva! Hoztam egy kis gyújtóst. *(Észreveszi a polgármestert.)* Jó napot, Polgármester úr! Mi szél hozta erre?

POLGÁRMESTER Jó napot, Igazgató úr! Lopjuk a fát a falu erdejéből? Lopogatjuk?

TÓNI *(ledobja a válláról a fát)* Maga is? Ezt nem tudtam. Hiába, no, mi nem érünk rá pletykálni. Minden erőnk erre a vállalkozásra megy.

POLGÁRMESTER *(odébb rúgja a fát)* No igen, a vállalkozás... Ez van vagy negyven kiló.

TÓNI Bizony, elég volt hazacipelni. Tudja, nekem nem szállítja házhoz a Fekete Kos Kft. traktorosa.

POLGÁRMESTER No jó, hát éppen arra járt, miért ne dobta volna le? Olyan nagy bűn ez?

TÓNI Ezt kérdezem én is. Ha én el nem hozom, úgyis elviszik a munkanélküliek, nem?

POLGÁRMESTER No jó, hagyjuk az erdőt! Hivatalos ügyben jöttem. Leülhetnék?

TÓNI Tessék. Genovéva! Itt vagy?

POLGÁRMESTER *(leül)* Igen, már találkoztunk.

TÓNI Légy szíves, hozzád poharakat, meg egy kis bort a jobbikból!

GENOVÉVA *(a házból)* Hozom, Tónikám.

POLGÁRMESTER Rossz hírem van, Igazgató úr. *(Az aktatásakájából papírokat vesz elő.)* Nem az én tisztém lenne, de ha már úgyis erre jártam...

TÓNI *(leül, a papírokat bámulja)* Ez mi?

POLGÁRMESTER A lejárt hitelszerződésük meg az adótartozásuk, ez pedig a mezőőr följelentése, mert önkényesen használják a falu legelőjét. Kissé összegyűltek a dolgok. Ne nézzen így, ez kis falu! Én mindenütt igazgatósági tag vagyok. Hja, a polgármesteri tiszteltéjéből nem lehet megélni...

GENOVÉVA *(csábos mosollyal teszi eléjük a poharakat)* Itt maradhatok én is?

POLGÁRMESTER Természetesen, hiszen a kölcsön ügyében maga járt a megyei hivatalban.

TÓNI Hozz egy széket, kedvesem!

POLGÁRMESTER Majd én, ha megengedi... *(Genovéva alá tolja a székét, másikat hoz ki, szorosan mellé ül.)*

TÓNI *(úgy tesz, mintha az aktákat nézegetné, közben a polgármestert figyel)* Hát igen... ez tény.

GENOVÉVA *(tölt a poharakba)* Önnek is, Polgármester úr?

POLGÁRMESTER *(megfogja a kezét)* Ez a férfi dolga, drága asszonyom. Majd én. *(Míg tölt, Genovévát nézi. A bor az asztalra ömlik.)* Ó, ezer bocsánat!...

GENOVÉVA *(fölugrik, a ruhájáról le söpri a ráfolyt italt)* Hehe... nem gond, ez csak olyan kis hétköznapi ruha...

TÓNI *(értetlenül néz rájuk)* Az aktákra is egy keveset, ha szabad kérnem!...

POLGÁRMESTER *(feszengve)* Nos?... Átnézte a követelést, Igazgató úr? Nem túl rózsás a helyzetük. Én az ön helyében...

TÓNI *(leteszi az aktákat)* Igen. Nos, az a helyzet, hogy halasztást kell kérnünk, mert egy megveszekeedett peták sincs a kasszában. Az

állatok egy része elhullott. A gyapjúértékesítési szerződésünk még nem realizálódott...

POLGÁRMESTER *(összeszedi az aktákat, elrakja a táskába)* Sajnálom, Igazgató úr. Kétszer már kaptak halasztást. Leszolt a pártigazgató, meg a minisztérium is a maguk ügyében... Szóval, a Professor úrra való tekintettel húztuk, ameddig húzhattuk, de... a mi pénzügyi tervünket is teljesíteni kell. Most még eladhatják...

TÓNI *(dühösen föláll)* Tudomásomra jutott, hogy az unokaöccsének akarja átjatszani a vállalkozásukat. Nem adom. Érti? Nem adom! Elmehet az Atyaúrstenhez is!...

POLGÁRMESTER *(ő is fölugrik az asztaltól)* Kikérem magamnak az ilyen aljas gyanúsítást! Vegye tudomásul, hogy ez rágalom. Ki mondta? Mindegy, úgys letagadom...

GENOVÉVA *(a vállánál fogva mindkettőt visszanyomja a székre)* De uraim! Nyugodjanak már meg! Mindenre van megoldás. Az tény, hogy most egy fityingünk sincs, de fél éven belül rendezzük minden tartozásunkat. Az is tény, hogy a Báránymentő és Gomolyakészítő Kft.-re olyan nagy szüksége van a falunak és a nemzetgazdaságnak egyaránt, mint egy falat kenyérre. Nekünk viszont szükségünk van egy szakképzett főkönyvelőre. Mivel foglalkozik a kedves unokaöccse, Polgármester úr?

POLGÁRMESTER *(zavartan babrálja a táskáját)* Hát... ő... tulajdonképpen most átmenetileg kertészkedik. A paprikát locsolja a fólia alatt. Különbösen értelmiségi. Tornatanár. Levelező tagozaton végzett.

GENOVÉVA Ideális főkönyvelő lesz belőle. Ha Tónit kinevezik vezérigazgatónak, még gazdasági igaz-

gató is lehet. Én meg akár felügyelőbizottsági tag is lehetnék valahol. Jó lesz így, polgármester úr? *(Megsimogatja a férfi kezét.)*

POLGÁRMESTER Így jó. Így...

GENOVÉVA Erre igyunk, uraim!

POLGÁRMESTER *(emeli a poharát)* Igyük meg a pertut, gyerekek! Szervusztok! Ha már egy csapatban focizunk...

TÓNI Szervusz, kérlek! *(Genovévához fordul.)* Ugyan adj már neki egy puszit! Nem látod, hogy azért csorog a nyála? Addig én megnézem Lajost. *(El.)*

POLGÁRMESTER *(megcsókolja Genovévát)* Szervusz, te genetikus! Te leszel a vezérigazgató-helyettes, de az is lehet, hogy... Hú...

GENOVÉVA *(megtörli a száját)* Szervusz, te Polgármester!

POLGÁRMESTER Tudod, milyen gyönyörű vagy, te genetikus?! És majdnem olyan okos, mint én... Ha mi ketten kézbe vesszük az ügyeket... *(Szökdecselve el.)*

4. kép

A helyszín változatlan. A színen Genovéva. Fejcsóválva néz a polgármester után.

GENOVÉVA *(kifújja magát)* Hú... ez kemény volt... Ennyi hülye férfi egy rakáson... A végén még tényleg el kell szöknöm közülük. *(Leszedi az asztalt.)* Mára elegendem van belőlük. El is megyek napozni az erdőbe, ott legalább békén hagynak. *(Bemegy a házba, majd egy pléddel a vállán, dudorászva elvonul az erdő felé.)*

PROFESSZOR *(sportos öltönyben, fehér kalapban érkezik a mező felől. A kezében táská. Leteszi a fa tövébe)* Jössz, kicsim?

MACA (*alig-ruhában követi a professzort. A kezében nejlonszatyor*)

Jövök hát, csak ebben a homokban mindig elsüllyed a túsarkam...

PROFESSZOR Mondtam, hogy kényelmes cipőben gyere, kedvesem!

MACA (*nyafogva*) Azt nem mondtad, hogy terepgyakorlatra hozol...

PROFESSZOR Megkérlek, kedvesem, hogy a feleségem előtt ne tegezz, jó? Netán még félreértene...

MACA (*ledobja a szatyrát a fa tövébe, és az asztal tetejére ül. A lábát lóbálja*) Ahogy akarod, Mókuskám. Mondd: van legalább egy strand ebben a porfészekben?

PROFESSZOR Nem tudom, de úgy sejtem, hogy az éppen nincs. Pszt! Jó napot! Van itt valaki? (*Bekukkant a házba.*) Hahó! Senki. Vajon hol lehetnek? Pedig bizonyosan jó helyen járunk, mert itt a cégtábla.

MACA Nagy kópé vagy te, Mókus! Jól elküldted a feleségedet. Ez itt valóságos száműzetés... Ennyire randa a nő?

PROFESSZOR (*leül a székre, a kalapjával legyezetgeti magát*) Hogy mondhatasz ilyet, Pintyőke?! Láttad a fényképét, nagyon csinos asszony, csak egy kicsit hóbertos. Kellett neki a napfény meg a puszta, a jó levegő, a csend... No meg egy kis önállóság. Üzletasszony akart lenni. Az lett. Ez hiányzott a boldogságához.

MACA Meg a birkabégetés, meg a nyakig érő homok... Én egy percig se tudnék itt élni. Hacsak... úgy meg nem fizetnének, hogy... Á, annyi pénz nincs is...

PROFESSZOR Neked nem is kell, te okos kislány vagy. Ő is megbánta már, csak túlzottan büszke ahhoz, hogy bevallja. Önálló akart lenni.

Kipróbálni a szakmai rátermettségét...

MACA Mi a fene, még szakmája is van?

PROFESSZOR Genetikus. Az asszisztensem volt az egyetemen, aztán... egy idő múlva a feleségem lett.

MACA De remélem, nem akarsz még hazavinni! (*Leugrik az asztalról, a professzor ölébe ül.*) Ugye nem hozod haza, Mókuskám?

PROFESSZOR Nem hát. Még az egyszer kihúzó az őket a csávából... a te kedvéért. No meg a saját nyugalmam érdekében is. De azért ne bízd el magad, ugyanazt a hibát nem szoktam kétszer elkövetni. Szállj ki az ölemből! Amíg itt leszünk, úgy kell viselkedned, ahogy egy jól nevelt titkárnőhöz illik.

MACA (*kiszáll a professzor öléből, duzzogva sétálgat az udvaron*) Olyan éhes vagyok... Ma nem fogunk ebédelni?

PROFESSZOR Ahogy elnézem, itt nem. Nálunk különben is mindig a házvezető főzött. Láttam az úton egy jópofa csárdát. Gyere, elugrunk oda!

MACA (*lelkendezve*) Jó. Én hortobágyi palacsintát kérek előételnek.

JÓZSI BÁCSI (*belép a mező felől, nyakában a táucsővel*) Akármi legyenek, ha ez nem a festett körmű pincsi! Hű, az anyját, ez még messzelátó nélkül is megmutatja, amiye van...

PROFESSZOR Jó napot, bátyám! Maga idetartozik a tanyához?

JÓZSI BÁCSI Adj' isten! Nem épp ide, de a közelbe.

PROFESSZOR (*elé megy, kezét fognak*) Nem tudja, hol van a feleségem?

JÓZSI BÁCSI Ha megmondja, ki a felesége, én is megmondom, hogy nem tudom.

PROFESSZOR Genovéva, a genetikus. Ő a feleségem.

JÓZSI BÁCSI Ja, a főnökasszony? Hát akkor maga a Professzor személyesen, Pestről. Láttam a tévében valamelyik este. Nagyon győzködte a kollégáit, de az istennek se akarták elhinni, amit mond. Látja, én is így vagyok ezekkel a politikusokkal. Sose értem, mit is akarnak, bár teljesen mindegy, mert bármit mondanak, abból csak adóemelés lesz... No, aztán ki is kapcsolom a masinát, anynyira megsajnálom magát. Mondtam is az asszonynak, hogy úgy sajnálom ezt a kedves Professzor urat, mert különben olyan rendes embernek látszik. Bár, a fene tudja már manapság... Semmi se az igazán, mint aminek látszik...

PROFESSZOR Igazán örülök, hogy ennyire érdeklik a tudományos problémák.

JÓZSI BÁCSI A fenét érdeklik, csak a másik adón operát adtak.

PROFESSZOR No igen... Szóval maga a...

JÓZSI BÁCSI Én vagyok a szomszéd. A Józsi bácsi. Nem említett még a főnökasszony? Csak egy kis borért jöttem volna, merthogy kifogyott a butella. Ez a kedves kislánya?

PROFESSZOR Nem, nem. A titkár-nőm, Maca.

JÓZSI BÁCSI Áhá... és ő nem szereti a birkákat?

PROFESSZOR Pesti lány, hozzászokott a komforthoz.

JÓZSI BÁCSI Azért szaladt be az erdőbe? Mesélte a Tanár úr...

PROFESSZOR Az erdőbe? *(Macához fordul.)* Miféle erdőbe szaladgálsz te a Tanár úrral?

MACA Hagyj békén! Mit keresnék én a Tanár úrral az erdőben? Otthon, a lakásodon szoktunk dolgozni,

nem? Különben is, olyan éhes vagyok, menjünk már!

PROFESSZOR Jó, máris indulunk. Mondja meg, kérem a feleségemnek, hogy elmentünk ebédelni, de visszajövünk. *(Macával és Józsi bácsival el.)*

5. kép

A helyszín változatlan. Tóni érkezik az erdő felől szakadt nadrágban.

TÓNI *(lerogy a székre, a nadrágját nézegeti)* Rohadt dög! Hát nem nekem ugrott?! Ne félj, Friderika, rád uszítom a vadászokat! Úgy lelőnek, mint a pinty. Szerencsére a lábamat nem érte el a foga. Ez volt az utolsó valamirevaló nadrágom...

LAJOS *(nevetve szalad Tóni után)* Hát te meg kivel verekedtél össze az erdőben, pajtás? Láttalak, ahogy futottál a vakarcs elől. Nem mértem az idődet, de biztos rekord.

TÓNI Ne röhögj már, inkább segíts bekötözni a sebeimet!

LAJOS *(megnézi Tóni lábát)* Ugyan már, Tónikám, csak kényeskedsz... Ez nem is vérzik.

TÓNI Jellemző. Lajos, a nagy humanista... Neked csak akkor lennék jó, ha az erdőben elvéreztem volna? És ha megveszett az a dög? Meg kell kérdezni Genovévát, volt-e oltási bizonyítványa.

LAJOS Volt hát, ne idegeskedj! A papír megvan, csak a kutya veszett el.

TÓNI Én azért bemegyek, és alaposan lemosom sebbenzinnel. *(Sántikálva bemegy a házba, majd kidugja a fejét az ajtón.)* Vedd tudomásul, hogy elegendem van az egészszöböl. Én ezt nem csinálom

tovább. Miért is hagytam magam rábeszélni ekkora hülyeségre? Be-fejeztem, kész, nincs tovább! (El.)

JÓZSI BÁCSI (a mező felől kiabál)
Tanár úr! Tanár úr!

LAJOS Jöjjön, Józsi bácsi!

JÓZSI BÁCSI Nem érek rá, sietek.
Csak azt akartam mondani, hogy megjött a pincsi.

LAJOS Láttam, a Tóniról letépte a nadrágot.

JÓZSI BÁCSI Tényleg? Az anyját, ilyen harcias? A fene se nézte volna ki belőle...

LAJOS Teljesen elvadult az erdőben. Tónira nagyon haragszik.

JÓZSI BÁCSI Elmentek ebédelni a Professzor úrral. Azt üzenték, majd visszajönnek. Visz'lát! Sietek. (El.)

LAJOS Az ugyan már nem jön vissza. Úgy megijedt a birkáktól, hogy azt se tudta, merre fusson.

GENOVÉVA (pléddel a vállán jön az erdő felől) Tóni üvöltött annyira az erdőben?

LAJOS Ó hát. Friderika elkapta a frakkját. Menj, ápolgasd szegényt! Teljesen ki van borulva.

TÓNI (kidugja a fejét az ajtón) Nem kell engem ápolgatni... Hagyjatok békén! Mindjárt tartunk egy rendkívüli értekezletet, és elmondom rólatok a véleményemet. (El.)

GENOVÉVA Hát ez meg mit jelentesen? Az agyára ment a hőség?

LAJOS Azt hiszem, be akarja dobni a törölközőt.

GENOVÉVA (a fejét ingatva) Én nem is értem, miért vagyunk ennyire szerencsétlenek. Pedig olyan jól indult ez a vállalkozás...

LAJOS Józsi bácsin múltott minden. Azt mondta, vezérkos kell a nyájhoz. Adott? Nem adott, csak a borunkat vedeli.

GENOVÉVA Nem volt rá pénzünk. A kutyára se volt pénzünk. A ta-

vasszal már a tetőt se tudtuk megcsináltatni. Tönkrementünk. Mi lesz velünk, Lajoskám?

LAJOS Te még csak visszamehetsz a férjedhez, ha minden kötél szakad, de én... Se lakásom, se bútorom, se állásom... Hanem azt sose felejttem el, amikor megjöttél Pestről ezzel a kefélt szőrű szobapincsivel...

GENOVÉVA Én legalább megpróbáltam kutyát szerezni. Nagyon kedves, okos jószág volt.

LAJOS Valóban. Pesten elolvasta a Fűre lépni tilos táblát, és még itt is a flasztert kereste. És milyen tanulékony... Egyszer mutattad meg neki, hogyan kell letépni Tóniról a nadrágot, és még mindig emlékszik rá.

GENOVÉVA Ne bosszants már, Lajos! Tóni volt a kinevezett vezérkos, mert te akkor is sztrájkoltál. Szegény kis pincsi... Nem is tudom, miből él most az erdőben.

TÓNI (alsónadrágban, papírokkal a kezében jön ki a házból) Nos, kezdehetjük? Üljetek le! Rendkívüli, sorsdöntő értekezletet tartunk. Én vezetem mint ügyvezető elnök.

Valamennyien asztalhoz ülnek.

TÓNI (fölszól) Tisztelt közgyűlés! Kedves Genetikusnő, kedves izé... Dolgozó! Azért hívtalak egybe benneteket, hogy bejelentsem a Báránymentő és Gomolyakészítő Kft. szegyetlenes kudarcát. Amikor egy évvel ezelőtt nem kis anyagi áldozattal, hiszen Lajos barátunk minden ingó és ingatlan vagyonát föláldoztuk az igaz ügy érdekében, és töretlen hittel belevágtuk a fejszénket ebbe a dologba, nem gondolhattuk, hogy ilyen kemény fa a birkatenyésztés. Amikor hosszas unszolásra

elvállaltam az igazgató elnöki tisztet, meg voltam róla győződve, hogy mi hárman fellendítjük kicsiny hazánkban a birkatenyésztést, és rövid idő elmúltával Lajos barátunkat, a kisvállalkozás egyetlen fizikai dolgozóját vadonatúj plüssgarnitúrával lephetjük meg. Ki gondolhatta volna akkor, hogy a kül- és belpiaci viszonyok ilyen gyorsan, és akarattunk ellenére is megváltozhatnak? Ki gondolhatta volna, hogy a jó szomszédnak mutatkozó Józsi bácsi éppen akkor hagy cserben bennünket, amikor vezérkosra és terelőkutyára van szükségünk, és melleleg elfogy a borunk? Aztán, tisztelt munkatársaim! Ki gondolhatta volna, hogy a munkásosztályt képviselő Lajos olyan követeléssel áll elő, hogy bért követel?... Tőlünk, akik csak az ő érdekeit tartjuk szem előtt! Én éjt nappallá téve azon fáradozom, hogy föllendítsem a céget. És erre mi történik? A hálátlan birkák, akiket a saját dudlinkon neveltünk, szétszélednek az erdőben. A hálátlan Friderika, az a dög, aki kutya létére nélkülünk sohasem tudhatta volna meg, hol van Alsópuszta, pimasz módon megtámadott az erdőben rózsegyűjtögetés közben, és letépte rólam az utolsó nadrágomat. Ezért kényszerültem arra, hogy alsóban tartsam meg ezt az ünnepi, leköszönő beszédemet. Összegezve tehát: amikor idejöttünk, egy pusztta volt, Alsópuszta. Most pedig nézzetek rám! Elöl pusztta, hátul pusztta... Ez maradt a ragyogó, világmegváltó terveinkből!

GENOVÉVA *(felemeli a kezét)* Szót kérek! Kedves Elnök úr, kedves Lajos!

TÓNI Állj föl! *(Leül.)*

GENOVÉVA *(föláll, vállára teríti a plédet)* Tehát... Én mint a kisvállalkozás elnökhelyettese és genetikusa ünnepélyesen csatlakozom az előttem szóló Igazgató úr bölcs és mélyenszántó megállapításaihoz. Hozzá kell még tennem, ki gondolhatta volna, hogy ebben a selejtbárány-állományban a gének annyira eltorzultak, hogy pófátlanul elcsavarogjanak tőlünk? De azt is önkritikusan meg kell mondanom, hogy vannak szép eredményeink. A pénztárkönyvünk például kifogástalan. Én vezettem. És mutassanak nekem még egy olyan báránymentő vállalatot, ahol a vezetőknek ötven százaléka... nem tévedés, ötven egész százaléka nő!!! A fizikai dolgozónk időben megkapja a szociális ellátás keretébe tartozó munkaruha-illetményét. Igaz, a kölcsönzöből, de megkapja. Ne nyújtózkodj, Lajos, ha befejeztem, te is megkapod a szót. Látod, belezavartál, pedig olyan szép, politikus gondolataim voltak... No, igen... Nem értem, hogyan mehettünk tönkre, hiszen három jó képességű, diplomás ember indult el a kisvállalkozás útján. Öt nyelvet beszélünk, és Lajos úr még furulyázni is megtanult a nemes cél érdekében.

TÓNI Sípolni...

GENOVÉVA Ez most mellékes. No de mi lehetett hát az ok? A birkák genetikai adottságairól már szoltam. Ezt még az előző társadalmi rendszertől örököltük. Ezzel szemben tehetetlenek vagyunk. A másik az újság. Fel kell deríteni, ki írta azt a helytelen politikai alapállású cikket a birkatenyésztésről.

LAJOS *(két kézzel jelentkezik)* Szót kérek! Most már tényleg szót kérek! Az előttem szólók véleményé-

ből kitűnik, hogy ők semmiképp sem okolhatók a csőd bekövetkeztéért. Önkritikusan be kell vallanom, hogy én sem. Két lehetőség marad tehát. Az egyik: fegyelmi eljárást kell kezdeményezni a birkák, s hűtlen kezelés miatt büntetőeljárást indítani a Friderika nevű eb ellen. Ő már sajnos nem tartózkodik a vállalatnál, tehát körözést kell kiadni ellene. A másik megoldás: kártérítési pert kell indítani az ellen a lap ellen, amelyik a cikket közölte. Így megmenekülhetünk a csódtól, és talán még az én plüssgarnitúrára is futja. *(Leül.)*

GENOVÉVA, TÓNI *(megtapcsolják)* Úgy van, ez az!

TÓNI *(föláll)* Megköszönöm az értékes hozzászólásaitokat. Szavazásra teszem föl a kérdést. Igaz, hogy én már döntöttem, de hát így demokratikus. Aki amellet szavaz, hogy...

(Kintről autóduda hangja hallatszik.)

Hát ez meg ki a fene lehet? Nézd már meg, Lajoskám, légy szíves!

LAJOS *(a mező felé indul)* Jó, de addig ne szavazzatok! *(El.)*

6. kép

A helyszín változatlan. A színen Genovéva és Tóni. Utóbbi alsónadrágban toporog.

PROFESSZOR *(tárt karokkal közeledik a mező felől)* Üdvözlöm, Igazgató úr! De jó színben van már megint! *(Kezet fog Tónival, majd Genovévához fordul.)* Szervusz, drágám! Hogy te milyen csinos vagy ebben a kis plédben... *(Arcon csókolja az asszonyt.)* Hogy vagytok? Látom, élvezitek a napfényt...

GENOVÉVA *(ledobja magáról a plédet)* Szervusz, Ferenc! De jó, hogy megjöttél...

PROFESSZOR Nem mondta a szomszéd, hogy már jártunk itt? Elmentünk ebédelni, mert senkit se találtunk a tanyán.

GENOVÉVA Nem egyedül jöttél?

PROFESSZOR Nem. Elhoztam Macát is. Tudod, ő az új titkárnőm. Soha nem látott még ilyen közelről tanyát, hát hadd nézze!

TÓNI *(észreveszi magát, tenyerével takargatja az alsónadrágját)* A szentségit!... Hú... Bocsánat, épp most tépte le rólam a kutya a nadrágot. *(Beszalad a házba.)*

PROFESSZOR Különös kutyáitok lehetnek, drágám! No mindegy... Hadd mutassam be neked a legújabb titkárnőmet... Merre van, Maca?

MACA *(kintről)* Jövünk már, csak ez az átkozott homok... *(Lajos karján betipeg.)* A túsarkúm állandóan elmerül a homokban...

GENOVÉVA *(elé megy, végigmustrálja a lányt)* Szóval... maga a férjem újdonsült titkárnője... Bűbájos jószág. Gratulálok, Ferenc! Mindig jó érzéked volt a titkárnőkhöz.

MACA *(ő is végigmustrálja Genovévát)* Szóval... maga a főnököm felesége... Megértem magát, professzor úr.

LAJOS Megmutatnám Macácskának a vállalatot...

GENOVÉVA De hiszen még nem is ismeritek egymást...

MACA *(vihorászva)* Dehogynem. A tanár úr volt az osztályfőnököm a gimnáziumban.

GENOVÉVA No de akkor is... Elsülyyed a homokban a túsarkú topánkája. *(A professzorhoz.)* Voltál a minisztériumban, Ferenc?

- PROFESSZOR Hogyne, drágám, a helyekkel is tárgyaltam, minden rendben van, csak... majd elmondom. De talán le is ülhetnének... *(A szék felé indul.)*
- GENOVÉVA Ennyire elfáradtál, drágám? Kimerítő ebéd lehetett... *(Lajoshoz.)* Mutasd meg az állatotkat a Professzornak! Addig majd én gondoskodom a vendégünkéről.
- LAJOS *(behúzott nyakkal)* Ajjaj... Kezdődik a cirkusz.
- PROFESSZOR *(menedéket keresve néz Lajosra)* Hogyne, szívem, megnézem őket. Engem nagyon érdekelnek a birkák. Merre indulhatunk, Tanár úr?
- LAJOS Erre tessék, kint vannak a karámban! *(A Professzorral az erdő felé el.)*
- GENOVÉVA Ezek itt a maguk csomagjai, a fa mellett?
- MACA Igen. A szomszéd bácsival üzentünk is, hogy elmentünk ebédelni...
- GENOVÉVA *(még mindig a lányt mustrálja)* Miért nem ülsz le?
- MACA Áhá... ez a vezércsel. No jó... *(Leül a székre.)* És te?
- GENOVÉVA *(nagyot nyel)* Van egy kis likőrünk. Megkínálhatlak, drágám?
- MACA Ha van, inkább egy kis konyakot. Tudod, ma valahogy olyan rossz a gyomrom.
- GENOVÉVA *(a ház felé indul)* Ahogy parancsolod. *(Döbbenten megáll.)* Csak nem?
- MACA Mit nem?
- GENOVÉVA Semmi, semmi... Hányingered nincs?
- MACA *(nevetve)* Ne tojj be, nem vagyok terhes!
- TÓNI *(Lajos nadrágjában jelenik meg. Kissé rövid a szára)* Ne fáradj, Genovéva, már itt is van. *(Konyakosüveget, poharakat tesz az asztalra.)* Kezét csókolom, Macácska! Maga itt?
- MACA Amint látja, Tónika... milyen kicsi a világ...
- TÓNI Engedelmetekkel, csatlakozom a Professzor úrhoz. *(Elmenőben.)* Micsoda patália lesz itt pillanatokon belül...
- GENOVÉVA *(tölt a poharakba)* És... milyen főnök a Professzor?
- MACA Tündéri öregúr. Mintha a nagyapámat látnám...
- GENOVÉVA A nagyapádat. Értem.
- MACA Igen. Neki is ilyen ősz a haja. Búbajos ember a nagyapám.
- GENOVÉVA És... szóval... Ő is olyan hozzád, mint a nagyapád?
- MACA Ó, igen. Úgy babusgat, mint... szóval babusgat.
- GENOVÉVA Hát, akkor minden rendben. Egészségedre, Maca! *(Isznak.)*
- MACA Egészségedre, Genovéva!
- GENOVÉVA *(föláll, idegesen járkál)* Nézd, Maca! Én ismerem Ferencet. Tudom, milyen nagy gyerek. Egyenesen rákérdezek: viszonyod van vele?
- MACA *(tölt, fölhaltja)* Én meg egyenesen válaszolok: igen. És még csak nem is szégyellem.
- GENOVÉVA *(lesújtva)* Ez igen. De hiszen te mondtad, hogy a nagyapád lehetne...
- MACA Lehetne, de nem az. És hol tudnék én manapság ilyen könnyű, és aránylag tisztességes munkával ennyi pénzt keresni?
- GENOVÉVA Csak a pénzért?
- MACA Á... Te se csak azért mentél hozzá!
- GENOVÉVA Az más. Különben is, annak már több mint tíz éve.
- MACA Hű... te ilyen öreg vagy? És még csodálkozol rajta, ha engem kíván? És te melyikkel... élsz itt?

GENOVÉVA Én? Ugyan... különben is, mit faggatsz te engem? A te férjed bármelyik is?

MACA (*kuncogva*) Még nem. De ennek a Lajosnak olyan csiklandós bajusza lehet...

GENOVÉVA Te Maca! Hagyd békén azt a Lajost!...

MACA Miért? Olyan izgi lehet...

GENOVÉVA És a Professor? Ő is olyan izgi?

MACA Nagyon. Különösen a kocsi-ban.

GENOVÉVA Hol? A kocsi-ban?

MACA Igen, ahogy vezet...

GENOVÉVA Te jóságos Isten! Egyszer még nekimegy a fának! Vagy csak hülyítesz engem?

MACA Ugyan, mit képzelsz te rólam? Különben se megy neki, ő már nagyfiú. Bemegyünk az erdőbe.

GENOVÉVA Ez nem igaz! Ferenc soha nem volt ennyire hebehurgya, ennyire gyerekes... Istenem, mi történhetett vele? Mióta ilyen?

MACA Mióta engem ismer. Azt mondja, olyan akar lenni, mint én, mert ő soha sem volt igazi, bohém fiatal.

GENOVÉVA (*toppant egyet*) No, ennek vége! Csomagolok, és megyek vele Pestre. Mindennek van határa!

MACA Felőlem... De a fiúk maradnak...

GENOVÉVA (*dühösen*) Igen, azok maradnak. Gyere! Még nem fejeztük be az eszmeccserét... (*Macával el.*)

7. kép

A helyszín az előző. A színpad néhány pillanatra üres. Tóni, Lajos és a Professor érkezik az erdő felől.

PROFESSZOR Nos, hát akkor jó lesz így, uraim? Az őszig még a feleségem is itt marad, amíg az új profilt kialakítják, aztán... De ezt majd még megbeszéljük, ha eljön az ideje.

TÓNI Ha jól értem, a cég neve marad, csak idegenforgalmi nevezetesség leszünk.

PROFESSZOR Így van. Építünk ide egy golfpályát, lovardát az erdő alá, esetleg egy horgásztavat néhány stéggel. Erre jön be a külföldi tőke. Az adósságaikat rendezzük, sőt fizetést is fognak kapni dollár-ban. Jó lesz így?

LAJOS Az nagyon jó lesz, mert én már két hónapja nem kaptam egy fityinetet se.

TÓNI Ide, a fa alá felhúzzunk egy sátrat, bele egy nagy kecskelábú asztalt, amelyen a turisták ebédelhetnek. A Józsi bácsi meg főzhetné a gulyást. A tornácra föl-kötünk néhány kolompot. És a vezérkos?

PROFESSZOR Holnap áthozzák a gazdaságból. A juhász is itt marad addig kiségitőnek, míg teljesen össze nem szokik a nyáj.

LAJOS Én már egészen jól tudok furulyázni. Meghallgatja, Professor úr?

TÓNI Inkább higgye el neki!

PROFESSZOR Elhiszem.

JÓZSI BÁCSI (*egy kis pulikutyát hoz az ölében*) Meghoztam a Bojtárt, Professor úr, hogy legyen már egy értelmiségi is ezen a tanyán...

LAJOS (*megsimogatja a kutyát*) De bájos kis jószág... Ez nem fél a birkáktól?

JÓZSI BÁCSI Nem ám! Úgy tereli őket, mint az anyja. (*Hamiskásan Lajosra kacsint.*) Tanár úr! Merre van a pincsi?

LAJOS Valahol az erdőben kószál. Le kell lövetni.

JÓZSI BÁCSI Lelövetni? Azt a lakkozott körműt? Akit a professzor úr hozott?

TÓNI Mit hozott a professzor úr?

JÓZSI BÁCSI Hát akit hozott...

LAJOS Látja, én meg végig a kutyára gondoltam, amelyiket Pestről hozott Genovéva...

JÓZSI BÁCSI Majd kiderül mindjárt! Hol a fenében hagytam el a meszelátómat?

PROFESSZOR Aztán, ha valami probléma adódna, csak telefonáljanak, vagy írjanak! A falusi turizmus felvirágoztatása érdekében...

GENOVÉVA (*megjelenik az ajtóban két hatalmas bőrönddel a kezében*) Mehetünk, Ferenc?

PROFESSZOR (*megütközve*) Te hová mennél? No de drágám!... Te itt most nélkülözhetetlen leszel! Mindent megbeszéltünk az urakkal. Rád épül az egész biznisz... Jönnek a turisták... az idegenforgalom, falusi turizmus, meg minden... Ezt nem teheted...

MACA Ne aggódjon, én maradok. Egyelőre...

PROFESSZOR De Macácska... maga az én titkárnőm, mellettem a helye!

LAJOS Épp most gondoltam rá, hogy nekem se ártana egy.

MACA Nem, uraim, ezt az állást már kinőttem. Viszont van egy megüresedett genetikus-státusuk. Vagy elnökhelyettesi? Ha jól sejtem...

PROFESSZOR Na nem... ez...

GENOVÉVA Ez egyszerű helycsere, szívem! Tíz év után nem adom át ilyen könnyen a helyemet.

LAJOS, TÓNI Maca... Tiéd a genetikusi állás.

GENOVÉVA (*lenézően*) Hálátlanok. Azt hiszitek, ez jobban fűz?

MACA Azt nem, de majd a Józsi bácsi kisegít. Meg a Lajos. (*Arcon csókolja a férfit.*)

JÓZSI BÁCSI Én nem kapok?

MACA (*odacuppant egyet az öregnek is*) Előlegbe a jó szomszéd-ságért...

JÓZSI BÁCSI Csakhogy én nagyon jó szomszéd vagyok ám! (*Jobbról, balról megcsókolja Macát.*)

GENOVÉVA Hát akkor mi is búcsúzzunk, drágám! (*Mindenkiel kezet fognak.*)

LAJOS (*Genovévához*) Csak ennyi?

GENOVÉVA Na hallod, egy árulónak még ez is sok! (*Elindulnak a kocsi felé.*)

LAJOS (*visszalép a társaságtól*) Ez már csak megvolna, de mi lesz az én plüssgarnitúrámmal?

Függöny!

